

عنوان مقاله:

ارزیابی ریسک خط لوله انتقال گاز دلیجان- قزوین

محل انتشار:

سومین همایش بازرسی و ایمنی در صنایع نفت و انرژی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محسن گودرزی - کارشناس ارشد برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه

حمیدرضا جعفری - دانشیار گروه برنامه ریزی، مدیریت و آموزش محیط زیست، دانشکده محیط زیست

علی دائمی میلانی - رئیس HSE منطقه سه عملیات انتقال گاز کشور

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه استخراج ریسک های محیط زیستی منتج از خط لوله انتقال گاز دلیجان- قزوین بر محیط زیست اطراف آن، با استفاده از روش بومی شده کنت مولبایر می باشد. در روش کنت مولبایر شاخص مجموع، معرف احتمال وقوع خطر و فاکتور نشت، مبین شدت اثر می باشد. نمره نهایی خطر نسبی در روش کنت مولبایر از تقسیم شاخص مجموع بر فاکتور نشت حاصل می شود. با توجه به شاخص های مورد مطالعه در روش کنت مولبایر مهم ترین معیارها و زیرمعیارهای شناسایی شده و ایجاد کننده تصویر ریسک در خط لوله مورد مطالعه عبارتند از سطح فعالیت زیاد، عمق پوشش نامناسب، نبود آموزش کافی در مورد خطرات خط لوله به ساکنین مجاور، نبود سیستم پیام اضطراری، تقاطع با دو رودخانه در مسیر خط لوله، مجاورت و تقاطع با گسل های متعدد و احتمال حرکت و جابه جایی زمین، وجود بافت شهری و تراکم جمعیت و وجود مناطق ارزشمند از جمله اثر طبیعی ملی غارچال در محدوده اول خط لوله. با توجه به نتایج به دست آمده از این روش، طبقه بندی ریسک در خط لوله به این صورت است که 32% از کل خط لوله دارای سطح ریسک بسیار زیاد، 11% از کل خط لوله دارای سطح ریسک زیاد، 23% از کل خط لوله دارای سطح ریسک متوسط و 34% از کل خط لوله دارای سطح ریسک کم می باشد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی ریسک، خط لوله انتقال گاز، روش کنت مولبایر، سطح ریسک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181665>

